

Hjer lúgju þvingu á stóra fjallavælingu
árið 1892.

335

1. 343

Það mundi þakka fróðlegt að láta
það byrtast á prenti helstu aðridinu,
á því margumtalada fjalla, máli, og
þar af lídandi rekstur hjá systurmanni
Páli Þremm. hvernig honum tókst að flekja
þar frá fróða í neti ránglötisins, því eptir
að demag hufdi ekki verið bráttadur flekkur
og líga aðrið þann þorvaldar á þorvaldseyri
og Jóni hreppstjóra Hjörleifssonar á Eyjafjöllum
hufdi systur manni ekki feingis þá á manvögskönnun
sem língi mun: minnum höfð. af jafna-
litilli sakargipt. er flestis höfð.

~~Það var árið 1892.~~ Árið 1892. 9. október var
snjógangur við útsauð enn helður það veður
eigst til 4 manna komu þeim tínið og heim
á hlada þonum Hlid. rindis Eyjafjöllum
Þá þó stendur nokkuð heit fyrir ofan þetta
~~manvögskönnun~~ þjóðreginn) þessir 4 menn
voru systurmanni Páli Þremm. Lína hreppstjóri
Jónsson frá Ysta Skála hreppstjóri Jón Hjörleif

S.
du
na
vr
ad
t
r
a

frá Leiftrík Kjöpun, of Óðals bóndi. Þorvaldur
 Björnsson frá Þorvalds eyri hans var einn
 fótgangandi, þrið samt er áttuðli þorvalds
 of Hlíðar, ein samt var hann ordinn gaungu-
 möður að heira, hann var líka í stórn Kápu
 yfir eyri. Þessa Kápu hafði líka Solvaig Una-
 dóttir eyri til hlífðar þegar hún. Þorvaldur
 náðungur áttuð er að heyrðissins í Svá-
 bolis ~~mitta~~ mular, af völdum þorvalds, það
 var laungur áttuð einn hann var barnmóður
 hans, já hann var nú ordinn gaungumóður
 Kallinn er ein samt vildi hann vera þar þess
 dreinglundadur ein endra nær, að freysta á
 fremsta að fylgja Ríslum menni, það var þess
 hann var. Þegar þess þetta menn voru
 þess, hann þess líka óttuð undir stíngi
 þá með ísnibleyk. Þú það voru Kallinn al-
 menningi stóttu til góða. Þegar þess menn
 voru Kallinn heimáhladdi. Hlíð Kallinn
 Vigfus Linarsson ein þá var ordinn þingmá-
 sonur Jón Jónssonar bónda þess of var ein
 vinur maður með konu sína þess, ein þá var

kominn að því að ala barni, Kjennur sigatum,
 þegar himn ^(Stjettina) af þjóttina og heilsa þegar Vigfisi
 þeir höfðu einu sinni sjóst áður, vidu þegar
 Vigfís sýstur mammu þinnu, hann þakkar þegar
 þútt eins lega fyrir það, og segir um leið að hann
 þunfi náttúru að gjörva hjó í þessum bo, að
 uppi heira þólk, og jafn framt verðid þjer Vigfís
 að fara strax og austur að þor valds eyni á
 samt þóris tengdafödu yda og bida min
 þar, eyni þá Vigfís sýslu mammu hvo had þann
 þunfi að hafa þor náttúru doöl að munu, eyni
 sýslu mammu jafn framt, að konann ein eyni
 þunget og munu þer verda bráðlega hjettari og
 jafn framt, veru hún ein þóluvert Casinu
 sýslu mammu segdi að það gjörði nú minnst þer
 þer verðid strax að fara, þvadt þá Vigfís
 verda að láta konu sína vita af því að hann
 þer að hinann, sýslu mammu segdi að þann
 það, með því móti að hann hlýddi á, Stóð svo
 að konann var úti í fjösi að gjöta að kinnu, þer
 þá Vigfís þangad að dýrunum og sýslu. á eyni
 Kallar inn til konu sínu, þessum orðum, sýslu
 mammu

du
 na
 ur
 ad
 L
 r
 a

4 i Rangar valla sigla er hjer kominn og bidur
 mig að fara þessu við austur að þorvaldseyri
 og verð þú svo fljótur sem þú get. Kallar þú
 þegar á möti, þú bid þú að vera svo fljótur sem
 þú getur, því þú er orin töluvert lasinn, þú
 svo víffús til hestanna er voru á hlandinu á milli
 fjörs og þess. var þá hús bændinn Jón kominn
 þangað, sagði þá siglu m. við hann á eptir á hafa
 heilsað honum, að hann yrði að fara austur
 þorvaldseyri undir og eins á samt víffús þú
 kvad hann það vel komid, segir þá siglu m. einn
 hreyptjóra að fara með þeim, og eru þeir þegar
 á lítilli stundu komir austur að þorvaldseyri
 hreyptjörum línar bida þeim þegar inn
 þó hann veri hreyptjóri er Þestur Eija fjalla hreypt
 er þá bráðum borid þessu þá. með velt kaffivati
 og situr með þessu þessu þegar að steggröðu
 hitt og þetta á milli. með allan þessu
 víffús, þetta þetta migi nokkud þinlyg að þessu
 hjer siglu mami, seggir mig að hjer þessu nokkud
 undir sem migi eljost erin, eru það lítur eru
 út sem þú og þessu hjer bændi hafi verid þessu
 þessu þessu eda þessu um lítt

segir Jón þá, það getur ómögulega sked
því ég veit ekki til að ég hafi breitt svo
við nokkurn mann, að það vardi dróttad að
mjer óráð væri, hvorki til orða eða verka
segir Vigfús þá, þetta mun þú vera tilfelli þess
að þer líst þú, hvem getur þú gignað á mjer
svo yllviljadam, því ég veit ekki til að ég eigi
mjer nokkurn hatuð mann, segir Jón, þá segir
Vigfús að það sé satt, enn þú hefi þú frjett að
þorsteinn frændi þinn á Hrítafell hefi lýst
dámögulega síni útaf uppskriftum eptir Jón, síð
bróður þinn, sem hjá því de á nokkurnum gætti
þess Jón var nefndur (Vaagfjörð) mjer hefur verið
sagt að honum hafi þótt komi lítið af peningum
af uppskriftum, og væri það eptir persónu sinni
hannu að herra því og mjer fyrir þjófn að á
þeim peningum sem hann var búinn að fella
úti honum á sundum hann lifði, ég veit
sem sagt minnst af því, þar þú var ekki búinn
að vera með Jóni síð nema ^{nokkurnum} ~~þessum~~ ^{á annað} ~~þessum~~ ^{því}
vest kannst betur um það, segir þá Jón að
mjer er það lítið kunnugt hvar þinn fóra

du
na
ny
ad
T
T
a

342
 8 Leys þú Vigfus, að þar hefur ráðið minn vinur
 Skapur, bósi manns, til þess vald enn réttvísni
 og svo þegar Erfingarnir gefu það eptir, þú hefur aldrei
 gefið það eptir seyni þínu, hvatann það, hann er
 búinn að fá það, og launna það vist eins og vantar
 seyni Vigfus, mudeinhuusju misjöfnu, það gjörir
 hann vist ekki seyni þínu, það hann að vera seyni
 Vigfus, þú veit þú munir ekki ölla þess valdi þú
 því hann talat jafnann fagurt uppi eiruna bæði
 á þjó og öðrum, og það gjörir líka þorsteinu þess
 þínu, Amjadra nógu fagurt bæði þjó og mýr
 enn hann kemur jafnann útá baki eins og hann er
 að líta, því þú hefur fáa sjú með þó líkum eptir brogðum
 hans, það skinn útaf honum undir ferlið og manni vorstann,
 og það munu þú þá að reina, að hjer er eitthvað minn
 jafat: bigeri, og skilist mýr það þú vel eptir hugnum
 minni, að hjer er töluvert misjafat: bigeri, og eptir
 að hjer þar þorsteinu á Hrutafelli á tali við þess vald
 og þó hreppstjórn hjer þjó laungu rökkuð, og mátti þú
 sjá á augna ráðinu þeirra að þeir voru eitthvað
 að ráð gjörva misjafat, og munu sagt: mýr sem hjer
 til þínu, að þess vald ^{þess} við þess sterna, þú hefur skrifuð
 þó þú þú skal stila, og þó þar mýr þínu tíma að
 þess bregf þess verið til bósi mannsinnis